

Chúa Nhật Tuần V - Mùa Phục Sinh

Bài đọc 1 Cv 6,1-7

Bài trích sách Công vụ Tông Đồ.

¹ Thời đó, khi số môn đệ thêm đông, thì các tín hữu Do-thái theo văn hoá Hy-lạp kêu trách những tín hữu Do-thái bản xứ, vì trong việc phân phát lương thực hằng ngày, các bà goá trong nhóm họ bị bỏ quên. ² Bởi thế, Nhóm Mười Hai tập toàn thể các môn đệ và nói: “Chúng tôi mà bỏ việc rao giảng Lời Thiên Chúa để lo việc ăn uống, là điều không phải. ³ Vậy, thưa anh em, anh em hãy tìm trong cộng đoàn bảy người được tiếng tốt, đầy Thần Khí và khôn ngoan, rồi chúng tôi sẽ cắt đặt họ làm công việc đó. ⁴ Còn chúng tôi, chúng tôi sẽ chuyên lo cầu nguyện và phục vụ Lời Thiên Chúa.” ⁵ Đề nghị trên được mọi người tán thành. Họ chọn ông Tô-pha-nô, một người đầy lòng tin và đầy Thánh Thần, cùng với các ông Phi-líp-phê, Pơ-rô-khô-rô, Ni-ca-no, Ti-môn, Pác-mê-na và ông Ni-cô-la, một người ngoại quê An-ti-ô-khi-a đã theo đạo Do-thái. ⁶ Họ đưa các ông ra trước mặt các Tông Đồ. Sau khi cầu nguyện, các Tông Đồ đặt tay trên các ông.

⁷ Lời Thiên Chúa vẫn lan tràn, và tại Giê-ru-sa-lem, số các môn đệ tăng thêm rất nhiều, lại cũng có một đám rất đông các tư tế đón nhận đức tin.

Đó là lời Chúa

Đáp ca Tv 32,1-2.4-5.18-19 (Đ. c.22)

**Đ. Xin đổ tình thương xuống chúng con, lạy Chúa,
như chúng con hằng trông cậy nơi Ngài.**

¹Người công chính, hãy reo hò mừng Chúa,
kể ngay lành, nào cất tiếng ngợi khen.²Tạ ơn Chúa, gieo vạ tiếng đàn cầm,
kính mừng Người, gảy muôn cung đàn sắt.

**Đ. Xin đổ tình thương xuống chúng con, lạy Chúa,
như chúng con hằng trông cậy nơi Ngài.**

⁴Vì lời Chúa phán quả là ngay thẳng,
mọi việc Chúa làm đều đáng cậy tin.⁵Chúa yêu thích điều công minh chính trực,
tình thương Chúa chan hoà mặt đất.

**Đ. Xin đổ tình thương xuống chúng con, lạy Chúa,
như chúng con hằng trông cậy nơi Ngài.**

¹⁸Chúa để mắt trông nom người kính sợ Chúa, kẻ trông cậy vào lòng Chúa yêu thương, ¹⁹hầu cứu họ khỏi tay thần chết và nuôi sống trong buổi cơ hàn.

Đ. *Xin đổ tình thương xuống chúng con, lạy Chúa, như chúng con hằng trông cậy nơi Ngài.*

Bài đọc 2

1 Pr 2,4-9

Bài trích thư thứ nhất của thánh Phê-rô tông đồ.

⁴ Anh em thân mến, anh em hãy tiến lại gần Đức Ki-tô, viên đá sống động bị người ta loại bỏ, nhưng đã được Thiên Chúa chọn lựa và coi là quý giá. ⁵ Hãy để Thiên Chúa dùng anh em như những viên đá sống động mà xây nên ngôi Đền Thờ thiêng liêng, và hãy để Thiên Chúa đặt anh em làm hàng tư tế thánh, dâng những lễ tế thiêng liêng đẹp lòng Người nhờ Đức Giê-su Ki-tô. ⁶ Quả thật, có lời Kinh Thánh chép: Này đây Ta đặt tại Xi-on một viên đá quý được lựa chọn, làm đá tảng góc tường: kẻ tin vào đó sẽ không phải thất vọng.

⁷ Vậy vinh dự cho anh em là những người tin, còn đối với những kẻ không tin, thì viên đá thợ xây loại bỏ đã trở nên đá tảng góc tường, ⁸ và cũng là viên đá làm cho vấp, tảng đá làm cho ngã. Họ đã vấp ngã vì không tin vào Lời Chúa. Số phận của họ là như vậy.

⁹ Còn anh em, anh em là giống nòi được tuyển chọn, là hàng tư tế vương giả, là dân thánh, dân riêng của Thiên Chúa, để loan truyền những kỳ công của Người, Đáng đã gọi anh em ra khỏi miền u tối, vào nơi đầy ánh sáng diệu huyền.

Đó là lời Chúa

Tin Mừng

Ga 14,1-12

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gio-an.

¹ Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Anh em đừng xao xuyến! Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy. ² Trong nhà Cha Thầy, có nhiều chỗ ở ; nếu không, Thầy đã nói với anh em rồi, vì Thầy đi dọn chỗ cho anh em. ³ Nếu Thầy đi dọn chỗ cho anh em, thì Thầy lại đến và đem anh em về với Thầy, để Thầy ở đâu, anh em cũng ở đó. ⁴ Và Thầy đi đâu, thì anh em biết đường rồi.”

⁵ Ông Tô-ma nói với Đức Giê-su: “Thưa Thầy, chúng con không biết Thầy đi đâu, làm sao chúng con biết được đường?” ⁶ Đức Giê-su đáp: “Chính Thầy là con đường, là sự thật và là sự sống. Không ai có thể đến với Chúa Cha mà không qua Thầy. ⁷ Nếu anh em biết Thầy, anh em cũng biết Cha Thầy. Ngay từ bây giờ, anh em biết Người và đã thấy Người.”

⁸ Ông Phi-líp-phê nói: “Thưa Thầy, xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha, như thế là chúng con mãn nguyện.” ⁹ Đức Giê-su trả lời: “Thầy ở với anh em bấy lâu, thế mà anh Phi-líp-phê, anh chưa biết Thầy ư? Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha. Sao anh lại nói: ‘Xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha’?” ¹⁰ Anh không tin rằng Thầy ở trong Chúa Cha và Chúa Cha ở trong Thầy sao? Các lời Thầy nói với anh em, Thầy không tự mình nói ra. Nhưng Chúa Cha, Đấng luôn ở trong Thầy, chính Người làm những việc của mình. ¹¹ Anh em hãy tin Thầy: Thầy ở trong Chúa Cha và Chúa Cha ở trong Thầy; bằng không thì hãy tin vì công việc Thầy làm. ¹² Thật, Thầy bảo thật anh em, ai tin vào Thầy, thì người đó cũng sẽ làm được những việc Thầy làm. Người đó còn làm những việc lớn hơn nữa, bởi vì Thầy đến cùng Chúa Cha.”

Reading 1   ACTS 6:1-7

A reading from the Acts of the Apostles

As the number of disciples continued to grow,
the Hellenists complained against the Hebrews
because their widows
were being neglected in the daily distribution.
So the Twelve called together the community of the disciples and said,
“It is not right for us to neglect the word of God to serve at table.
Brothers, select from among you seven reputable men,
filled with the Spirit and wisdom,
whom we shall appoint to this task,
whereas we shall devote ourselves to prayer
and to the ministry of the word.”
The proposal was acceptable to the whole community,
so they chose Stephen, a man filled with faith and the Holy Spirit,
also Philip, Prochorus, Nicanor, Timon, Parmenas,
and Nicholas of Antioch, a convert to Judaism.
They presented these men to the apostles
who prayed and laid hands on them.
The word of God continued to spread,
and the number of the disciples in Jerusalem increased greatly;
even a large group of priests were becoming obedient to the faith.

The Word of The Lord

Reading 2

1 PT 2:4-9

Beloved:

Come to him, a living stone, rejected by human beings
but chosen and precious in the sight of God,
and, like living stones,
let yourselves be built into a spiritual house
to be a holy priesthood to offer spiritual sacrifices
acceptable to God through Jesus Christ.

For it says in Scripture:

*Behold, I am laying a stone in Zion,
a cornerstone, chosen and precious,
and whoever believes in it shall not be put to shame.*

Therefore, its value is for you who have faith, but for those without faith:

*The stone that the builders rejected
has become the cornerstone,
and*

*A stone that will make people stumble,
and a rock that will make them fall.*

They stumble by disobeying the word, as is their destiny.

You are “a chosen race, a royal priesthood,
a holy nation, a people of his own,
so that you may announce the praises” of him
who called you out of darkness into his wonderful light.

The Word of The Lord

Gospel

JN 14:1-12

Jesus said to his disciples:

“Do not let your hearts be troubled.

You have faith in God; have faith also in me.

In my Father’s house there are many dwelling places.

If there were not,

would I have told you that I am going to prepare a place for you?

And if I go and prepare a place for you,

I will come back again and take you to myself,

so that where I am you also may be.

Where I am going you know the way.”

Thomas said to him,

“Master, we do not know where you are going;
how can we know the way?”

Jesus said to him, "I am the way and the truth and the life.

No one comes to the Father except through me.

If you know me, then you will also know my Father.

From now on you do know him and have seen him.”

Philip said to him,

“Master, show us the Father, and that will be enough for us.”

Jesus said to him, “Have I been with you for so long a time
and you still do not know me, Philip?

Whoever has seen me has seen the Father.

How can you say, ‘Show us the Father’?

Do you not believe that I am in the Father and the Father is in me?

The words that I speak to you I do not speak on my own.

The Father who dwells in me is doing his works.

Believe me that I am in the Father and the Father is in me,
or else, believe because of the works themselves.

Amen, amen, I say to you,

whoever believes in me will do the works that I do,

and will do greater ones than these,

because I am going to the Father.”